

[Kristen Amby.]

og Uretfærdigheder, som særlig den sidste Vurdering har medført i Beskatningen. Det kan heller ikke være dette Ting ubekendt, at en større Kreds af Frugtavlere har holdt et Mødeovre i Odense, hvortil Partiernes Repræsentanter var indbudt. Der var den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der var det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen fra Socialdemokratiet, jeg var der som Repræsentant for mit Parti, og der var det ærede Medlem Hr. Damsgaard fra Regeringspartiet, og jeg synes egentlig ikke, der var synderlig principiel Forskel paa de forskellige Parti-repræsentanters Stilling til Problemet. Man var i og for sig enige ogsaa om det, der har fundet Udtryk her i Bemærkningerne. Man sagde, at dette hang sammen med hele den øvrige faste Beskatning, og nu blev det jo behandlet i Skattekommissionen, og saa maatte man se paa Tingene.

Derfor undrede det mig egentlig, da jeg en skønne Dag fik at vide, at nu var der kommet et Lovforslag fra en af de deltagende. Man kan sige, at det var maaske ikke saadan helt kammeratligt, men det faar nu være, det er Realiteten, det drejer sig om. Jeg vil ikke benævne dette Initiativ som et af de prisværdige Initiativer. Det kunde jo have været gjort paa den Maade, at man havde henvendt sig til andre og spurgt, om de vilde være med. Der bliver nemlig ikke noget ud af det alligevel — og det er dog det, der er Meningen, for det er altsaa ikke til Landstingskampagnen, det skal bruges —, medmindre man kan enes om at finde en Vej.

Jeg tror nu imidlertid ikke — det forstod jeg bl. a. paa Socialdemokratiets ærede Ordfører —, at man ligefrem kan tage Frugttæerne ud i Dag. Man maatte da lave nogle Overgangsbestemmelser, nogle særlige Bestemmelser. Da Handelsværdien har været skruet saa højt op og de sidste Vurderinger, der jo danner Grundlag for Beskatningen, som Følge deraf blev baade meget forskellige og ogsaa efter min Mening eksorbitant store, kunde der være Tale om at tage, skal vi sige midlertidige Hensyn ved at gennemføre en midlertidig Lov.

Noget andet er, at jeg for min Del ikke deler den Betragtning, som, saa vidt jeg forstaa, Administrationen og ogsaa Skyldraadene har gjort gældende — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var inde paa det —, at der ikke skulde være nogen Væsenforskel mellem andre Driftsmidler og Træer, ej heller nogen Forskel f. Eks. paa Træer i Skoven og Frugttæer. For det første er der det rent faktiske, at

bortset fra Hedeplantager, som jo er en særlig Værdi i Forhold til Heden, er, mig bekendt, Skove paa almindelig Jord næsten ikke vurderet højere end almindelig Landbrugsjord. Det vil med andre Ord sige, at man ikke er gaaet den Vej at sige, at Jorden har en selvstændig Værdi og Veddet paa Jorden har en særlig Værdi, en Rydningsværdi, som vi vurderer efter. Sandheden er den, at naar Frugtplantagerne først er blevet saa gamle, at det er Veddet der er afgørende, saa er det snarere det modsatte af en Fordel, at der staaer Ved.

Det er et stort Spørgsmaal, om dette, at Frugttæerne har Evne til aarlig Afkastning af Frugt, kan siges at være noget, der er knyttet saa fast til Ejendommen, at de bør beskattes til Ejendomsskyld.

En af de deltagende i det Møde i Odense, jeg omtalte — jeg vil gerne nævne Kilden, for jeg synes, det var godt fundet paa og ogsaa rigtigt —, sagde følgende: skal man endelig sammenligne et Frugttæ med noget, maa man sammenligne det med Straaet, hvorpaa Akset og Kærnen gror. Det aarlige Udbytte bliver naturligvis beskattet, og i Virkeligheden kunde man sige, at Tilvæksten — ikke i Ved, men den aarlige Tilvækst, altsaa den der bestaar i Ydelsen af Frugt — er at sammenligne med Udbyttet af et Driftsmiddel, som et Kreatur, der ogsaa yder sin aarlige Tilvækst, og som bliver beskattet gennem den almindelige Indkomst. Jeg synes ikke, det er saa absolut klart, at det er noget, der bør gøres til Genstand for Beskatning som fast Ejendom, som man har villet paastaa, og derfor forstaaer jeg godt, at Frugtavlerne har rejst dette Spørgsmaal. De principielle Betragtninger er imidlertid meget lidt værd, det viser sig i alt Fald. Jeg gaar ud fra, at Skattekommissionen, som arbejder for nedrullede Gardiner, ogsaa taler om principielle Ting, men det viser sig, at den ingen Vegne kan komme — er det ikke 10 Aar eller saadan noget, den har siddet? Hvor længe det vil vare, inden den naar til noget endeligt Resultat, ved jeg ikke. Jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Finansminister gerne saa, at den kom med en Indstilling, og jeg er ikke i Tvivl om, at han gør, hvad han kan, men jeg tror, det er svært at faa den til at gøre sig færdig, særlig hvis den skal udarbejde nye principielle Betragtninger vedrørende Skatteproblemerne.

Det afgørende er derfor ikke, hvilke Betragtninger der teoretisk maatte være rigtige, men det rent aktuelle, at baade med Hensyn til Eengangsskatten i Aar, hvor der er akkumuleret en Indtægt op, ved at Vurderingen er blevet saa stor, og